

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 564/2017
14.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.160/14 од 30.01.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж.бр.69/2017 од 23.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.160/14 од 30.01.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж.бр.69/2017 од 23.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.160/14 од 30.01.2017. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да окривљени исту неће издржавати уколико у року од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 4.000,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, те да у корист буџетских средстава тужилаштва на име трошкова вештачења уплати износ од 31.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећене ББ и ВВ су за остваривање имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж.бр.69/2017 од 23.03.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Томовића и потврђена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.160/14 од 30.01.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Томовић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.160/14 од 30.01.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж.бр.69/2017 од 23.03.2017. године или да наведене пресуде преиначи и на основу члана 423. тачка 2) ЗКП донесе пресуду којом се окривљени ослобађа од оптужбе, те да у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца о седници већа.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, истицањем да из изведених доказа није на несумњив начин утврђено да је окривљени извршио предметно кривично дело, обзиром да у доказном поступку није утврђен основни узрок предметне саобраћајне незгоде, јер је вештак саобраћајне струке Драган Давидовић више пута мењао свој налаз у делу основног узрока, а у последњем изјашњењу на главном претресу није могао поуздано да определи основни узрок саобраћајне несреће.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП,

због које је подношење захтева такође дозвољено окривљеном, наводећи да се нижестепене пресуде заснивају на незаконитим доказима и то на исказу вештака саобраћајне струке Драгана Давидовића и осталим доказима изведеним на главном претресу одржаном 30.01.2017. године, те на исказу стручног саветника Милорада Типсаревевића са претреса одржаног 16.11.2016. године, с тим што образлажући ову повреду закона бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, не оспорава саму законитост наведених доказа, већ заправо указује на непримењивање одредаба члана 126. став 1. и 2. ЗКП од стране суда у току главног претреса које је по мишљењу одбране било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 126. став 1. и 2. ЗКП.

Имајући у виду да бранилац окривљеног, као разлоге побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. и члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 126. став 1. и 2. ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Томовића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.